

Голгофа

Дмитро Павличко

Це страшно, як людину розпинають,
Не йнявши віри їй, що Бог вона;
Плювками прибивають до хреста
Невинну душу, генієм пойняту.

А ще страшніше, як знімають ката
З охрестя справедливої ганьби,
Навколішки стоять довкруг мерця
І ждуть в мольбах, що він от-от воскресне..

Одна голгофа споконвік була:
Розбійник і творець висіли поруч,
І в темряві не розрізняли їх.

Та ми повинні бачити при світлі,
Де вбитий Бог, а де всесвітній хам,
Що перед смертю розпинав народи.